

Каква сѫдба настана,
Та тъй изволи,
Отъ мила ми родина
Да ме отдѣли !

О, драги мили братия родни
И ви любезни мои роднини,
Неволно днесъ се отъ васъ отдѣлямъ,
Съ голѣма жалостъ азъ ви оставямъ.

Каква сѫдба и пр.

Далечъ отъ васъ азъ ще да тлѣж,
Далечъ, далечъ за васъ ще да милѣж;
У непознати за менъ прѣдѣли
За васъ ще си напомнямъ съ жали.

Каква сѫдба и пр.

Защо, защо, сѫдбо,
Толкозъ ядовито
Сърдце ми нарани ?
Защо, защо, сѫдбо ?
Обичахъ брата азъ
О, какъ го обичахъ !...
Но ти, сѫдбо, сѫдбо,
Ти, зла сѫдбо,
Уби ти тазъ любовь
И раздѣли насъ,
На вѣки раздѣли !
Защо, защо, сѫдбо !
Толкозъ ядовито
Два брата раздѣли ?
Защо, защо, сѫдбо !